

Κεφάλαιο 22 Αλλοτρίωση σελ.171 – 176

Το Εγώ και το Άλλο

Το Εγώ , η ύπαρξή μου δηλαδή .

Το Άλλο , ο συνάνθρωπός μου , άλλος , επειδή διαφέρει από εμένα.

Το ίδιο συμβαίνει και σε άλλους τομείς:

Το **φύλο** , αρσενικό και θηλυκό , **ηλικία** , ενήλικοι , ανήλικοι , ο **κόσμος** , άψυχο ή άλογο , ο **Θεός** , το εντελώς Άλλο γιατί διαφέρει ριζικά και ουσιαστικά από τον άνθρωπο.

Δύο ιδιότητες διακρίνουν τη σχέση του Εγώ με το Άλλο : Η διαφορά και η αναφορά.

Η διαφορά : Το Άλλο διαφέρει από το Εγώ .

Η αναφορά: Το Εγώ αναφέρεται , σχετίζεται σχεδόν αναγκαστικά με το Άλλο, **συνυπάρχουν.**

Αλλοτρίωση: Όταν αισθανόμαστε ξένοι με τον εαυτό μας και το Εγώ μας είναι σαν χαμένο.

Αίτια και συνέπειες της αλλοτρίωσης

Αίτια : Μπορούν να αναζητηθούν στη δομή της σύγχρονης κοινωνίας , στις κοινωνικές συνθήκες που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος σήμερα και στον τρόπο με τον οποίο εντάσσεται σε αυτές.

π.χ. συνθήκες εργασίας , αστικοποίηση , τα μέσα ενημέρωσης κλπ. Άρα πρέπει να αλλάξουν οι δομές της κοινωνίας και ο τρόπος ένταξης σε αυτές για να ξεφύγει ο άνθρωπος από την αποξένωση , αλλοτρίωση.

Πρωτογενής αιτία όμως κατά την Εκκλησία είναι η αμαρτία , η διακοπή της σχέσης με το Θεό , τον συνάνθρωπο . Οι κοινωνικές συνθήκες είναι δευτερογενής αιτία αλλοτρίωσης.

Συνέπειες : Χάνει την επαφή με τον συνάνθρωπο και τον εαυτό του , την ταυτότητά του , παραγνωρίζει τις πνευματικές ανάγκες της ψυχής του.

«Οι άλλοι άνθρωποι είναι η κόλασή μου» είπε ο Σάρτρ.

Αλλοτρίωση ή αλλοίωση

Η Εκκλησία σκοπό έχει να αναιρέσει την αλλοτρίωση με την καλή αλλοίωση του ανθρώπου. Με την θεία κοινωνία ή θεία ευχαριστία όπως λέγεται πραγματοποιείται η καλή αλλοίωση και έτσι κοινωνούμε , δηλ. επικοινωνούμε με τους άλλους , γινόμαστε ένα με αυτούς , γιατί στο ναό πάμε όλοι για τον ίδιο σκοπό . Επικοινωνούμε και με το Θεό και τον άνθρωπο. Το Εγώ μας γίνεται ένα με το Άλλο , αλλοιώνεται αντί να αλλοτριώνεται.

Στην Εκκλησία **Κόλαση είναι σαν το μαρτύριο του να μην μπορείς να αγαπάς.**

Από το «Εγώ» στο «Εμείς».

Ο άνθρωπος δεν είναι άτομο , είναι πρόσωπο.

Το άτομο δεν αισθάνεται την ανάγκη να σχετισθεί με άλλες υπάρξεις , μένει κλεισμένο στον Εαυτό του και δεν αναφέρεται στο Άλλο του.

Το πρόσωπο σχετίζεται , το Εγώ επικοινωνεί με το Άλλο του.

Χάνουμε την ταυτότητά μας , αποξενωνόμαστε από τον Εαυτό μας , όταν δεν σχετιζόμαστε με το Άλλο μας.

Ο άνθρωπος γεννιέται άτομο και γίνεται πρόσωπο.

Δηλαδή αναγεννιέται το άτομο μέσα στην Εκκλησία , ως πρόσωπο . Δίνει προβάδισμα στη σχέση , επικοινωνία , χωρίς να υποτιμά τη διαφορά του Εγώ από το Άλλο του.

Η ελληνική λογοτεχνία έχει διαποτιστεί από το πνεύμα του Χριστιανισμού :

Μακρυγιάννης : «Ξέρετε πότε να λέγη ο καθείς ‘εγώ’; Όταν αγωνιστή μόνος του και φκειάση , ή χαλάση , να λέγει εγώ’ όταν αγωνίζονται πολλοί και φκειάνουν , τότε να λένε ‘εμείς’. Είμαστε στο ‘εμείς’ κι όχι εις το ‘εγώ’.

Και ο Ελύτης : « Το καίριο στη ζωή αυτή κείται πέραν του ατόμου. Με τη διαφορά ότι , αν δεν ολοκληρωθεί κανείς σαν άτομο – κι όλα συνωμοτούν στην εποχή μας γι’ αυτό -αδυνατεί να το υπερβεί»

- ❖ Μπορείτε να κάνετε τις ερωτήσεις του κεφαλαίου
- ❖ Επικοινωνία: siakidouanastasia@gmail.com

